

הנה ימים באים

הנה ימים באים, והם קרובים, והם רעים מאוד. חביות חומר הנפץ מלאו ייאוש פלסטיני, סבל של ארבעים ושבע שנות כיבוש, השפלה של עשרים שנות אחיזת עיניים מאז אוסלו, חוסר התוחלת נוכח דור נוסף שמתבזבז. ומעל כל אלה ההכרה ההגיונית והבלתי נמנעת של הפלסטינים שתחת ממשלת נתניהו אין להם עתיד כאן. לא אישי, לא קולקטיבי. כמו כל קבוצה תחת דיכוי, הכלי האפקטיבי האחרון שיישאר להם הוא התחושה שאין מה להפסיד. עם עבדים עומד להתקומם.

הנה ימים באים, והם קרובים, והם רעים מאוד. כל הגפרורים כבר הוצאו מהקופסא ונמשחו גופרית טריה. אולי הגל יתחיל מפרובוקציה בהר הבית. אולי ההצתה תתחיל מפיגוע של אדם בודד, או קבוצה קטנה, מהצד הפלסטיני, או הישראלי, עם מוטיבציה משיחית או עם טירוף מזן אחר. אולי זה יהיה מאורגן יותר. זה לא באמת חשוב. תגובת הנגד היא שתעשה את ההבדל, ואז הנגד של הנגד, והנגד שמולו, ותגובות השרשרת האינסופיות.

הנה ימים באים, והם קרובים, והם רעים מאוד. כדור השלג יתגלגל אולי מקבוצת חיילים או שוטרים שירגישו מאויימים באיזה מבוי סתום, אמיתי או מדומיין. או שסתם ימאס להם להבליג מול מי שמפקדיהם לימדו אותם שהם בני מוות. מפחד, או לשם שמיים, המטחים עומדים לצאת לדרך. אמריצאר של הפלסטינים, עם עשרות או מאות הרוגים, ממתינה מעבר לפינה. ולהבדיל מהמקור ב 1919 בצפון הודו, אמריצאר שלנו תתרחש קבל המצלמות ותוציא מיד מאות אלפי פלסטינים מתלהמים לתהלוכות זעם קדוש. איש בצד הפלסטיני לא יוכל לעמוד בדרכם, וממשלת הימין ההזויה של ישראל תגיב בפאניקה של כוח נואש, תזרע רוח ותקצר סופה. עוד ועוד פלסטינים יתגייסו למחאה ולמרי. תהלוכת מיליון תתחיל אולי לצעוד לירושלים ותסרב לעצור. תושבי עיר או כפר גדול יקיפו אולי התנחלות, או מאחז מבודד, או מחנה צבא, או אפילו מצפה בגליל, יפילו את הגדרות, יצעדו פנימה. אחר כך יופיעו מזל"טים ומסק"רים והטנקים, ואם הם לא ירתיעו אף אחד הם יאלצו לירות. עזה תגיב אולי בירי מאסיבי של טילים. אולי גם חיזבאללה. אולי המחבלים המתאבדים יפציעו שוב בתוך ערינו.

הנה ימים באים, והם קרובים, והם רעים מאוד. בתוך ימים השאלה כבר לא תהיה אם וכיצד יבוא קץ להפרות הסדר, אלא מה מחיי היומיום של ישראל יוכל להמשיך ולהתקיים. כשכל הארץ מעורבת, האם אפשר יהיה לסוע בכבישים? להגיע למקומות העבודה? להוביל אספקה למרכולים? להוציא מזומנים? לבצע עסקאות בבנקים? לקנות? למכור? להפעיל אוטובוסים ומשאיות ורכבות ונמלים ושדות תעופה? וכשנהרות הדם המצטלמים יפה כל כך יופיעו על המסכים ברחבי העולם, והסנקציות על ישראל יתחילו, כמה זמן עד שהמערכת הפיננסית שמניעה הכל תבגוד.

הנה ימים באים, והם קרובים, והם רעים מאוד. המבוגרים האחראיים בממשלה נשבו כולם בידי אלקטורים שיכורי כוח, הלומי טירוף, חסרי כל קשר למציאות. הליכוד יישר קו עם הבית היהודי והשתכנע שהזמן באמת עובד לטובתנו. שהפלסטינים באמת עומדים לוותר על חירותם לנצח וכורעים בהכנעה לשרת את בנט ליברמן דנון ורגב.

הנה ימים באים, והם קרובים, והם רעים מאוד. החוסן והלכידות של ישראל כמדינה גדול משל סומליה, אפגניסטן, לוב או סוריה. אבל גם הוא לא יעמוד לנצח. עשרה או עשרים חודשים של גיהנום כיאוטי וגם אנחנו, שידענו סיר בשר ויציבות מדומה שנים רבות מדי, נתחיל לאבד את התקווה והתוחלת. עוצמת הניתוק מן המציאות של הימין שנשבה בהזיותו תתברר מאוחר מדי. החלום ששמו ישראל יקרוס לכיאוס של צדקנות רצחנית.